Lieta Nr.A420772810
1-0295-12/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 28.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Pāvele,

piedaloties pieteicējam *V.K.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvei *I.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *V.K.* (p.k./*personas kods*/) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 7.septembra lēmuma Nr.4910 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 12.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk ─ VP RRP KPP PPP CPB) jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ─ paziņojumu Nr.111622775 (turpmāk ─ Sākotnējais lēmums) par to, ka transportlīdzeklis KIA SPORTAGE ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk ─ Transportlīdzeklis) 2010.gada 12.maijā plkst.17.38 bija novietots stāvēšanai Rīgā, Pils laukuma un Torņa ielas krustojumā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk ─ CSN) 135.6.punktu, kas aizliedz stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk ─ LAPK) 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā. *V.K.* (turpmāk ─ pieteicējs) tika piemērots naudas sods Ls 30 apmērā.

[2] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicējs vērsās VP RRP KPP (turpmāk – atbildētāja), kurā 2010.gada 7.septembrī tika pieņemts lēmums Nr.4910 (turpmāk ─ Lēmums) atstāt negrozītu ar Sākotnējo lēmumu uzlikto naudas sodu Ls 30 apmērā, kā arī noraidīt pieteicēja iesniegumu daļā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu Ls 30 apmērā. Lēmumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[2.1] Apstrīdēšanas iesniegumā pieteicējs skaidro, ka brauktuvju krustošanās vieta nav tas pats, kas krustojums, jo tā ir ierobežota ar brauktuves malām. Tāpat pieteicējs norāda, ka šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves mala ir iedomāta līnija, kas turpina tuvāk esošo brauktuves malu. Ņemot vērā minēto, pieteicējs uzskata, ka viņa Transportlīdzekļa novietojumu nevarēja traktēt kā „stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas".

Atbildētāja atsaucas uz CSN 135.6., 1.24., 4.punktu. Pēc pieprasījuma nosūtīšanas, no Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk ─ CSDD) tika saņemta Pils laukuma un Torņu ielas krustojuma un tajā esošo ceļa zīmju dislokācijas shēma ar tajā attēlotājām krustojuma robežām, kā arī sniegta informācija, ka novietot transportlīdzekli stāvēšanai pirms shēmā attēlotās 533.ceļa zīmes „Maskavas stāvvieta" ar papildzīmēm Nr.822 „Darbības laiks", Nr.828 „Transportlīdzekļa novietojuma veids stāvvietā" un Nr.842 „Pārējā papildinformācija" saskaņā ar CSN 135.6. punktu nav atļauts, ja tas atradīsies brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas.

[2.2] Izvērtējot lietas materiālos esošos fotouzņēmumus, redzams, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai pirms 533.ceļa zīmes ar papildzīmēm Nr.822, Nr.828 un Nr.842. Salīdzinot minēto vietu ar CSDD iesniegto shēmu, kurā attēlotas krustojuma robežas, redzams, ka Transportlīdzeklis novietots krustojuma robežās, t.i., Torņa ielas un Pils laukuma krustošanās vietā.

[2.3] Netika konstatēti fakti, ka policijas darbinieks tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēts sastādīt protokolu ─ paziņojumu. Viņa darbībās nav policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi netika konstatēti.

[2.4] Nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai atceltu piemēroto sodu un lietvedību izbeigtu.

[2.5] Atbildētāja norāda uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk ─ APL) 92.un 94.panta ceturto daļu, Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 4.panta pirmo daļu, 6., 9., 11.panta trešo daļu, 14.panta pirmo daļu. Ir jākonstatē tieša cēloņsakarība starp iestādes prettiesisko rīcību un pieteicējam nodarīto kaitējumu. Izvērtējot lietas apstākļus, atbildētāja nekonstatē, ka kāda no policijas amatpersonām būtu bijusi tieši, personīgi ieinteresēta administratīvi sodīt Transportlīdzekļa vadītāju. Turklāt ar visiem lietas materiāliem tika konstatēts un pierādīts, ka Transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis CSN 135.6. punkta prasību pārkāpumu. Nepastāv priekšnoteikumi morālā kaitējuma atlīdzināšanai, proti – iestādes prettiesiska rīcība.

[3] 2010.gada 8.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Tas pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] CSDD sniegtā atbilde, ar ko atbildētāja pamato Lēmumu, ir vispārīga rakstura skaidrojums un nav izmantojama kā pierādījums. Shēmā tika attēlotas nevis brauktuvju krustošanās vietas robežas, bet krustojuma robežas, kas neattiecas uz CSN 135.6.apakšpunktu, CSDD skaidrojums nav attiecināms uz konkrēto situāciju. Frāze „nav atļauts, ja tas atradīsies" viennozīmīgi norāda uz nepieciešamību veikt mērījumus konkrētajā gadījumā, turklāt nav skaidrs, no kuras vietas tos veikt, jo nav izskaidrots jēdziens brauktuvju krustošanās vieta un nav noteikts, kur šajā konkrētajā krustojumā atrodas šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas.

[3.2] Pieteicējs nosūtījis uz CSDD pieprasījumu ar lūgumu precizēt jēdzienus „brauktuvju krustošanas vieta" un „šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas". Saskaņā ar CSD sniegto atbildi jēdziens „brauktuves krustošanās vieta" Latvijas ceļu satiksmi reglamentējošajās normās nav definēts, savukārt „šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves mala" ir iedomāta līnija, kura turpina tuvāk esošās brauktuves malu.

Tātad CSN 135.6. apakšpunktā minētos 5 metrus ir jāmēra no šīs līnijas. Pievienotajā fotogrāfija ir skaidri redzams, ka attālums no Transportlīdzekļa līdz iedomātajai līnijai, kura turpina Torņa ielas brauktuves malu, ir krietni lielāks par Transportlīdzekļa garumu. Transportlīdzekļa garums ir 4.35 metri. Līdz ar to no fotogrāfijas var secināt, ka attālums no Transportlīdzekļa līdz šķērsojamās brauktuves malai nevar būt mazāks par 5 metriem. Šo faktu apstiprina mērījumi, ko pieteicējs veica ar mērlentes palīdzību.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem apsvērumiem.

Atbildētājas pārstāvis pieteicēja pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz Pārsūdzētajā lēmumā minētajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[5] Noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir noraidāms, bet Pārsūdzētais lēmums atstājams negrozīts

[6] Pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkta prasību pārkāpšanu, par ko atbildība ir paredzēta LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punktu aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 m no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921.ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 1.24.punktam krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.)

LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punkts noteic, ka par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par 5 m no šķērsojamās brauktuves malas uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

No minētā izriet, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punktā minēto pārkāpumu, ir jāpierāda, ka transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par 5 m no šķērsojamās brauktuves malas.

[7] Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja transportlīdzeklis, kas stāvēja Rīgā, Pils laukuma un Torņa ielas krustojumā, atradās brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas.

Lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, ka 2010.gada 12.maijā pieteicējs novietoja stāvēšanai transportlīdzekli KIA Rīgā, pie nama Pils laukumā 2. *V.K.* konkrētajā vietā automašīnu stāvēšanai ir novietojis vairākkārtīgi un ir pārliecināts, ka viņš nepārkāpj noteikumus. Tādejādi lietā ir strīds par Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkta interpretāciju. Pieteicējs uzskata, ka krustojums un brauktuvju krustošanās vieta ir divi dažādi jēdzieni. Strīds nav par stāvēšanu tuvāk par 5 metriem no krustojuma. Strīds ir par stāvēšanu tuvāk par 5 metriem no brauktuvju krustošanās vietas. Pieteicējaprāt, šo normu viņš nav pārkāpis. Līdz ar to tiesai jānoskaidro, vai Lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības ir pieņemts pamatoti.

[8] Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punkts noteic, ka ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). (..)

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 1.8.apakšpunktam brauktuve ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai.

Tādējādi ceļš ir plašāks jēdziens nekā brauktuve. Proti, ar brauktuvi jāsaprot ceļa daļu, neieskaitot ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas, respektīvi, neieskaitot tās vietas, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai. Līdz ar to jēdziens „krustojums" sevī ietver arī jēdzienu „brauktuvju krustošanās vieta".

Ceļu satiksmes noteikumu 1.24.apakšpunkts noteic, ka krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakus teritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

Tādējādi jēdziens „krustojums" ir plašāks par jēdzienu „brauktuvju krustošanās vieta", jo jēdziens „brauktuvju krustošanās vieta" attiecas tikai uz to ceļu krustošanās daļu, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Krustojuma teritorijā ietilps gan brauktuvju krustošanās vieta, gan, piemēram, brauktuvju krustošanās vietai pieguļošās ietves.

Krustojuma teritorija tiek norobežota ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu.

Tiesa konstatē, ka par to, kas ir brauktuvju krustošanās vieta, lietā strīda nav, ko apliecina pieteicēja iesniegtā shēma *(lietas 50.lapa)*.

Pieteicējs shēmā *(lietas 50.lapa)* ir iezīmējis brauktuvju krustošanās robežas, taču nav iezīmējis krustojuma robežas. Konkrētajā gadījumā krustojuma robežas ir līnijas, kas savieno pretējo brauktuvju malu noapaļojuma sākumu. Tiesa pieteicēja iesniegtajā shēmā *(lietas 50.lapa)*, iezīmējot minētās līnijas, nepārprotami konstatē, ka pieteicēja automašīna bija novietota krustojumā, proti, automašīnas KIA aizmugurējā daļa bija novietota krustojuma robežās.

Tiesa atzīst par nepamatotu arī pieteicēja viedokli, ka brauktuves mala ir cita līnija nekā brauktuves krustošanās vieta. Pieteicējs shēmā iezīmējis brauktuvju krustošanās vietu, tātad pats norādījis, kur ir katras brauktuves robeža (mala) un kur tās krustojas. Vienlaikus iezīmējot brauktuves malu pieteicējs ir vadījies pēc citiem principiem, vairs neņemot vērā paša iezīmēto brauktuvju robežas, kas norādītas iezīmējot brauktuvju krustošanās vietu. Ja šķērsojamās brauktuves mala tiktu noteikta pēc pieteicēja principiem, tad krustojumos, kur brauktuves veido šauru leņķi brauktuves mala atrastos krustojuma vidū vai pat pretējā krustojuma malā.

[9] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punktu aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 m no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas. Minētā norma ne tikai aizliedz apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā, bet arī tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās brauktuves malas.

No lietai pievienotajiem fotoattēliem (*lietas 21., 22.lapa*) redzams, ka transportlīdzeklis KIA ir novietots stāvēšanai tieši pirms brauktuves noapaļojuma vietas, kur Citadeles ielas brauktuve savienojas ar Torņa ielas brauktuvi, proti, automašīnas aizmugurējais ritenis atrodas aiz brauktuves noapaļojuma vietas sākuma. Tātad automašīna novietota krustojumā un vienlaikus arī tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās Torņa ielas brauktuves malas (brauktuvju malu robežas pieteicējs noteicis pareizi iezīmējot brauktuvju krustošanās vietu). Konkrētajā situācijā tiesas ieskatā pieteicēja transportlīdzeklis nepārprotami ir novietots stāvēšanai, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkta prasības, proti, novietots krustojumā un tuvāk kā 5 metrus no šķērsojamās brauktuves malas.

Šādi stāvēšanai novietota automašīna ne tikai ierobežo kustības caurlaidību krustojumā, bet arī aizsedz skatu tiem automobiļu vadītājiem, kuriem jāveic pagrieziena manevrs.

Ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka pieteicējs transportlīdzekli bija novietojis stāvēšanai vietā aiz krustojošos brauktuvju malu noapaļojuma, kas saskaņā ar CSN 1.24.apakšpunktā noteiktajām krustojuma robežām atrodas krustojumā, tātad brauktuvju krustošanās vietā. Minētais ir patstāvīgs pamats pieteicēja saukšanai pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punkta par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā.

[10] Attiecībā par pieteicēja iesniegto Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2009.gada 16.septembra skaidrojumu uz pieteicēja iesniegumu *(lietas 10.lapa)*, tiesa konstatē, ka pieteicējs savā iesniegumā nebija norādījis konkrētās lietas apstākļus, kā arī nebija norādījis konkrētu sava transportlīdzekļa novietošanas vietu krustojumā.

Tādējādi Ceļu satiksmes drošības direkcijas sniegtā atbilde ir vispārīga rakstura skaidrojums. To pašu var secināt arī par Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2011.gada 31.janvāra skaidrojumu Nr.11.11-4/243 *(lietas 48.lapa)* un Satiksmes ministrijas 2011.gada 15.jūnija skaidrojumu Nr.01-13/2824 *(lietas 49.lapa)*. Ja arī Ceļu satiksmes drošības direkcija un Satiksmes ministrija būtu sniegusi skaidrojumu par konkrētās lietas apstākļiem, tiesai tas nebūtu saistošs, jo minēto institūciju kompetencē neietilpst tiesību normu interpretācijas veikšana. Šādiem skaidrojumiem var būt tikai informatīvs raksturs.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 3.panta otro daļu ceļu satiksmes kārtību Latvijā nosaka Ministru kabinets, apstiprinot Ceļu satiksmes noteikumus. Atbilstoši Ceļu

satiksmes noteikumu 4.punktam ceļu satiksmes dalībniekam jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ja Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkts aizliedz apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 m no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas, tad šāds aizliegums satiksmes dalībniekam ir jāievēro.

[11] Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 243.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Minētā panta otrā daļa paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem konkrētajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols un pārkāpuma vietas fotogrāfijas.

[11.1] 2010.gada 12.maijā, plkst.17.38, sastādīts protokols-paziņojums par to, ka transportlīdzeklis KIA, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, novietots stāvēšanai Rīgā, Pils laukumā 2, krustojumā, tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkta prasības, par ko ir paredzēta atbildība LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā. Transportlīdzekļa vadītājam piemērots naudas sods Ls 30 apmērā *(lietas 17.lapa)*.

[11.2] Pārkāpuma izdarīšanas vietā uzņemtas fotogrāfijas, fiksējot transportlīdzekļa KIA, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, stāvēšanas vietu *(lietas 21., 22.lapa)*.

[12] Līdz ar to tiesa konstatē, ka ar protokolu-paziņojumu un fotogrāfijām ir pierādīts fakts, ka pieteicējs 2010.gada 12.maijā bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai Rīgā, Pils laukumā pie 2.nama, brauktuvju krustošanās vietā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkta prasības un tuvāk par 5 m no šķērsojamās brauktuves malas, par ko atbildība ir paredzēta LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā.

[13] Konkrētajā gadījumā piemērotā tiesību norma – LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punkts ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība lemt par konkrēta lēmuma par naudas soda 30 latu apmērā piemērošanu, ja tiek konstatēts, ka persona ir pārkāpusi transportlīdzekļa stāvēšanas noteikumus.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ja likumdevējs ir pieņēmis imperatīvu normu, saskaņā ar kuru ir izdodams obligātais administratīvais akts, tad likumdevējs jau sākotnēji ir izvērtējis sabiedrības un atsevišķas personas tiesiskās intereses, kā rezultātā pieņemta norma, kas noteic, ka, pastāvot konkrētiem faktiskajiem apstākļiem, izdodams obligātais administratīvais akts, kas nav saistīts ar īpašu tā izdošanas vai satura lietderības apsvērumu izvērtēšanu *(skat.: 2004.gada 9.marta spriedumu lietā Nr. SKA-10, skat. arī 2004.gada 19.oktobra spriedumu lietā Nr. SKA-176)*.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājam, konstatējot, ka ir izdarīts Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punkta pārkāpums, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktu, bija jāizdod administratīvs akts par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības.

[14] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 7.septembra lēmums Nr.4910 ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai, tāpēc *V.K.* pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *V.K.* (p.k./*personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 7.septembra lēmuma Nr.4910 atcelšanu.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 7.septembra lēmumu Nr.4910.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Pāvele